

Σπάνια εικονογραφική προσέγγιση όπου παρουσιάζει την Παναγία να κοινωνάει.

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Στην σπάνια αυτή εικονογραφική προσέγγιση εμφανίζεται η Παναγία να κοινωνάει κατά τον τύπο της γνωστής εικόνας όπου ο Σωτήρας Χριστός κοινωνάει τους Αγίους Αποστόλους.

Η εικόνα αυτή αναφέρεται σ'ένα θαύμα όπου έγινε στο μοναστήρι του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου την περίοδο της επίγειας ζωής του Αγίου Σάββα, γεγονός που καταγράφει ο Αγάπιος Μοναχός στο βιβλίο του "Αμαρτωλών Σωτηρία"(Εν Βενετία 1851, σ. 307 κ.ε.)

Τον καιρό του Αγίου Σάββα, ήσαν στη Λαύρα του πολλοί και ενάρετοι μοναχοί. Πήγε δε κι ένας πλούσιος ευγενής και άρχοντας για να μονάσει και τον υποδέχθηκε με χαρά ο άγιος. Και επειδή δεν ήταν συνηθισμένος στον κόπο, δεν τον άφηνε... να πηγαίνει μαζί με τους άλλους στις βαριές εργασίες της γης, και να επιστρέφει στην Λαύρα την ενάτη ώρα για την ανάγνωση της Ακολουθίας, του Εσπερινού και την τράπεζα (έτρωγαν μόνο μια φορά τη μέρα). Τον πρόσταξε όμως να αγωνίζεται στο Μοναστήρι κατά δύναμη, και να νηστεύει ώσπου να έλθουν οι άλλοι αδελφοί και να τρώνε όλοι μαζί κατά την τάξη.

Αυτός όμως, ούτε καν αυτή την εντολή τηρούσε. Έτρωγε κρυφά στο κελλί του, τρόφιμα που του έφερναν οι συγγενείς του. Ο άγιος το γνώριζε, όμως επειδή ήταν αρχάριος, δεν του είπε τίποτα παρά μόνο προσεύχονταν στον Θεό να τον διορθώσει.

Ήλθε η εορτή της Παναγίας την 15η Αυγούστου, και το πρωί της παραμονής, όταν οι αδελφοί πήγαιναν να δουλέψουν, ο άγιος τους είπε να έλθουν νωρίς να ψάλλουν. Στον δε αρχάριο είπε να πάει στον ναό την ώρα του Εσπερινού και μόλις συναχθούν οι αδελφοί να τον ειδοποιήσει. Και αφού ήλθαν οι αδελφοί, είδε ο αρχάριος μια θαυμαστή οπτασία, όχι κοιμώμενος, αλλά ξύπνιος.

Είδε μια ωραιότητα γυναίκα εν μέσω δύο Αγγέλων, η οποία φωτοβολούσε περισσότερο από τον ήλιο. Ο μεν ένας Άγγελος κρατούσε ένα ποτήριο γεμάτο Άρτο ουράνιο, και ο έτερος ένα λεπτό μανδύλιο. Η δε ωραία εκείνη γυνή, η οποία ήταν η Δέσποινά μας, εβάσταζε μια χρυσή λαβίδα, και ερχόταν προς αυτήν ένας-ένας οι μοναχοί, καθάριζε το πρόσωπό τους ο Άγγελος με το μανδύλιο, έπειτα προσκυνούσε την Παναγία και αυτή λάμβανε τη λαβίδα και του μετέδιδε τον ουράνιο Άρτο.

Βλέποντας αυτά ο αρχάριος θαύμαζε και πλησιάζοντας να δεχθεί κι αυτός την δωρεά, δεν πέτυχε το ποθούμενο. Ούτε ο Άγγελος τον καθάρισε, ούτε η Παναγία τον κοινωνήσε. Η Θεοτόκος του είπε : «Αυτή η βρώσις είναι το Σώμα του Υιού μου, και το λαμβάνουν όσοι νηστεύουν έως την ώρα αυτή, και καθαρίζονται, όμως εσύ δεν νηστεύεις, και πώς να κοινωνήσεις τούτου του Άρτου ;».

Ο αρχάριος απάντησε : «Ας με καθάρσει ο Άγγελος με το ιερό αυτό μανδύλιο». Η δε Παναγία του αποκρίθηκε : «Αν θέλεις να καθαρίζεσαι με αυτό, πρέπει να κοπιάζεις και συ με τους άλλους, διότι αυτοί ήσαν ιδρωμένοι από τον κόπο και γι' αυτό καθαρίζονται. Σε σένα ποιόν ιδρώτα να καθάρσει ο Άγγελος ;».

Μόλις άκουσε αυτά ο αρχάριος τρόμαξε, έτρεξε στον Ηγούμενο και του είπε : «Είδατε την οπτασία που είδα εγώ ο ανάξιος ;». Ο δε Άγιος Σάββας του απάντησε ότι αυτή ήταν για να διορθωθεί και ότι οι αδελφοί πληροφορούνται ότι η Παναγία τους αγιάζει να είναι άξιοι σε κάθε πανήγυρη να κοινωνούν τα Θεία Μυστήρια. Από τότε κι αυτός (ο αρχάριος), κοπιάζε περισσότερο και έτρωγε λιγότερο και έτσι τελειούμενος στην μακαρία υπακοή, αξιώθηκε της ουρανίου μακαριότητος.

Πηγή: proskynitis.blogspot.gr